

Ifølge stk. 2 kan miljø- og energiministeren efter forhandling med finansministeren og indenrigsministeren fastsætte regler om, at § 13 tillige gælder for virksomheder, der ejes af staten eller kommuner, eller hvor staten eller kommuner har bestemmende indflydelse. Med virksomhed sigtes til enhver form for erhvervsmæssig aktivitet uanset indhold eller selskabsform. Begrebet bestemmende indflydelse skal forstås på samme måde som i selskabslovgivningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at en række offentlige aktiviteter i de senere år er udskilt som særlige virksomheder.

Bestemmelsen giver mulighed for at skabe fælles rammer om alle offentlige institutioner i bred forstand, og herunder også at sikre, at energibesparelsesaktiviteter i statslige virksomheder opretholdes, også efter at de bliver udskilt. På den anden side er det ikke hensigten at stille disse virksomheder ringere end andre virksomheder, hvor der er en konkurrencesituation, og derfor vil der ved udformningen af bestemmelser efter § 13 blive taget fornødent hensyn til virksomhedernes konkrete forhold.

Ifølge stk. 3 kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om undtagelser fra bestemmelserne i § 13. Der vil kunne fastsættes regler om undtagelse af nærmere angivne kategorier af offentlige institutioner m.v. eller af bygninger, anlæg, udstyr o.l., som disse ejer eller lejer. Mindre bygninger, anlæg o.l. kan undtages ud fra en vurdering af deres betydning for energiforbruget og byrden ved at gennemføre bestemmelserne i § 13 for pågældende kategori.

Til kapitel 5

Bestemmelserne i nærværende lovforslag afløser lov nr. 224 af 28. maj 1982 om mærkning og oplysningspligt vedrørende forbrug af energi, som ændret ved lov nr. 207 af 28. april 1993. Selve bestemmelserne om energimærkning fremgår af nærværende kapitel, mens oplysningspligt, straf m.v. fremgår af kapitel 7. Der indføres nye bestemmelser på nogle punkter, idet produktområdet er blevet udvidet, og mulighederne for indgriben mod ukorrekte oplysninger i mærkningen m.v. er blevet styrket.

Bestemmelserne gennemfører Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger. Europa-Kommissionen har efterfølgende fastsat direktiver om energimærkning af en række husholdningsapparater (køleskabe og fryserne og kombinationer heraf, vaskemaskiner, tørretumblere og kombinationer heraf, opvaskemaskiner og elektriske lys-

kilder), som er blevet gennemført ved bekendtgørelser, som er udstedt i henhold til den hidtil gældende lov.

Bestemmelserne gennemfører tillige Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler. Bestemmelserne i direktivet er under gennemførelse i en bekendtgørelse med hjemmel i den gældende lov. Kompetencen på dette område er ved kongelig anordning overført til Trafikministeriet, og udstedelsen og administrationen af bekendtgørelsen er delegeret til Færdselsstyrelsen.

Disse bekendtgørelser opretholdes, til de erstattes af regler udstedt i henhold til nærværende lovforslag, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 23, stk. 3.

Til § 15

Ifølge stk. 1 kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne produkter ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om energiforbrug og andre oplysninger af betydning for forbrugerne. Bestemmelserne vil ikke omfatte brugte produkter m.v., jf. stk. 5.

Der kan fastsættes mærkningsbestemmelser for nærmere bestemte produkter i forskellige kategorier. Energiforbrugende apparater, artikler, maskiner, anlæg og komponenter omfatter f.eks. apparater og artikler til brug i husholdninger, radio og TV og maskiner og udstyr til brug i erhvervsvirksomheder samt endvidere anlæg til en bygnings egen forsyning med energi (vandvarmere, brændere til centralfyr etc.). Der kan foreskrives mærkning af energiforbruget som helhed og såkaldte stand-by-forbrug i delkomponenter af apparatet.

Produkter af betydning for energiforbruget i bygningen omfatter f.eks. ruder og vinduer, isoleringsmaterialer m.v., som ikke i sig selv er energiforbrugende, men som har betydning for bygningens varmetab o.l.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af hjemmel i forhold til hidtil den gældende lov, idet også energiforbrugende maskiner, apparater m.v. i erhvervsvirksomheder samt produkter af betydning for bygningens energiforbrug inddrages under mærkningsordningen. Der er ikke på disse områder i dag gennemført fællesskabsbestemmelser om energimærkning, men Kommissionen forhandler med brancheorganisationer om frivillige energimærkningsordninger på forskellige områder. Endvidere forbereder